

Sygn. akt: X U 1999/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Magdalena Wróbel
Sędziowie/Ławnicy:	
Protokolant:	Sylwia Krenczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 roku w Katowicach

odwołania **H. D. (H. D.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 18 lipca 2014 roku

znak: ENMS/25/006056090

w sprawie **H. D. (H. D.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie

SSO Magdalena Wróbel

Sygn. akt: **XU 1999/14**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lipca 2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu H. D. (D.) prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, wskazując w jej uzasadnieniu, że nie osiągnął on wieku emerytalnego 60 lat życia, a także na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 – to letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – a jedynie 13 lat, 11 miesięcy i 11 dni takich okresów. W uzasadnieniu organ rentowy wyjaśnił, że do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresu od dnia 1 listopada 1992r. do dnia 31 stycznia 1997r. (stanowisko mistrz mechanik UR) oraz od dnia 1 lutego

1997r. do dnia 30 listopada 2001r. (stanowisko mistrz osprzętu UR) - wskazał, że ponowne rozpatrzenie uprawnień do świadczenia nastąpi po dostarczeniu zakresu czynności wykonywanych na podanych stanowiskach pracy.

Od decyzji tej ubezpieczony, reprezentowany przez radcę prawnego M. P., wniósł odwołanie, domagając się jej zmiany w części dotyczącej uwzględnienia pracy w warunkach szczególnych w okresie od dnia 1 listopada 1992r. do dnia 30 listopada 2001r. i zasądzenia od ZUS na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Wniósł o przesłuchanie świadków J. C. i R. B. – na okoliczność wykonywania pracy w warunkach szczególnych w okresie od dnia 1 listopada 1992r. do dnia 30 listopada 2001r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, wnosząc o oddalenie odwołania ubezpieczonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony H. D. (**ur. (...)**) w dniu 7 lipca 2014r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu prawa do emerytury w obniżonym tytule wykonywania pracy w warunkach szczególnych wieku emerytalnym. Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Decyzją z dnia 18 lipca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury - wskazując, że nie osiągnął on wieku emerytalnego, a także na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 – to letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – a jedynie 13 lat, 11 miesięcy i 11 dni takiego stażu. Jednocześnie organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił łączny staż ubezpieczeniowy wynoszący 28 lat, 4 miesiące i 1 dzień (decyzja w aktach ZUS – k. 13 a.e.).

Ubezpieczony domagał się ustalenia, że pracował w stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych w okresie od dnia 1 listopada 1992r. do dnia 30 listopada 2001r. i w konsekwencji łącznie udokumentował 15 – letni okres pracy w warunkach szczególnych, co uprawnia go do uzyskania emerytury z ukończeniem wieku 60 lat życia.

Sąd w oparciu o dane zawarte w okazanym przez ubezpieczonego na rozprawie w dniu 25 lutego 2015r. dowodzie osobistym ustalił, że nie osiągnął on jeszcze wieku 60 lat życia albowiem urodził się w dniu (...)

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227), zwanej dalej ustawą emerytalną, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 ustawy jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy emerytalnej (ust. 1 art. 184 ustawy emerytalnej).

Emerytura na powyższych zasadach przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184 ustawy emerytalnej).

Wedle zaś art. 32 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 powoływanej ustawy.

Dla celów ustalenia uprawnień do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 2 ustawy emerytalnej).

Obniżony wiek emerytalny oraz rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 4 ustawy emerytalnej).

Wedle zaś regulacji zawartej w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.) **pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:**

- 1) **osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,**
- 2) **ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.**

W rozpoznawanej sprawie poza sporem pozostaje, że zarówno na dzień wydania zaskarżonej decyzji jak i w dniu zamknięcia rozprawy ubezpieczony nie osiągnął wieku 60 lat życia.

W konsekwencji Sąd stwierdził, że z oczywistych względów (brak osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat życia – ubezpieczony urodził się w dniu (...)) odwołujący się nie spełnia warunków dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym – co skutkuje stwierdzeniem, iż odmowa prawa do wnioskowanego przezeń świadczenia dokonana zaskarżoną decyzją organu rentowego z dnia 18 lipca 2014r. jest zasadna.

Niecelowym zatem, wobec braku spełnienia przesłanki wieku uprawniającego do przejścia na emeryturę wcześniejszą, byłoby badanie charakteru pracy skarżącego w okresie od dnia 1 listopada 1992r. do dnia 30 listopada 2001r.

Zaznaczenia wymaga, że sąd ubezpieczeń społecznych w toku postępowania odwoławczego ocenia prawidłowość decyzji organu rentowego w zakresie prawidłowości i zasadności ustalenia uprawnień wnioskodawcy do świadczenia emerytalno – rentowego. Sąd nie wydaje natomiast wyroków ustalających w zakresie poszczególnych, pojedynczych przesłanek uzyskania uprawnień do świadczeń.

Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności i przepisy Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Magdalena Wróbel